

Het gesprek gaat verder...

Gesprekken over de tien geboden

Een aantal mensen heeft in tweetallen met elkaar gesproken over de 10 geboden. Dit in het kader van het project 'Het gesprek gaat verder' (een vervolg op 'Het gesprek gaat'). Een paar tweetallen willen hun gesprek graag met anderen delen:

1. Het vijfde gebod: voor kinderen én ouders

“ Hoewel wij over alle geboden gesproken hebben, hebben we het 't langst gesproken over het vijfde gebod: eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat Ik u geven zal. Hierbij een beschrijving van onze discussie over het 5e gebod. Het viel ons op dat in vertalingen die jongeren hierover maken, hieraan toegevoegd wordt dat dit natuurlijk wederzijds moet zijn (Behandel je ouders met respect, want zij zijn wel een beetje de baas. Maar zij moeten jou ook met respect behandelen). Wij vinden dit eigenlijk nog niet ver genoeg gaan. Eigenlijk zou het een gebod moeten zijn voor ouders dat zij hun kinderen liefdevol grootbrengen. Zeker in de huidige tijd, waar het toch bijna altijd de beslissing is van ouders om aan kinderen te beginnen. Kinderen geven je dat ook wel eens terug (jullie wilden toch kinderen). Vroeger was het ondenkbaar dat je zoiets tegen je ouders zei, maar nu kun je zeggen dat dit inderdaad zo is en dat je dus als ouders daar de consequentie van moet onderkennen.

Wij redeneren heel erg vanuit positieve pedagogische uitgangspunten en verwachten dat kinderen hun ouders zullen waarderen en respecteren wanneer ze kunnen beamen dat dezen hen liefdevol en met warmte opvoeden. Toch snappen wij ook het gebod: eer uw vader en uw moeder. Voor ouders is het nodig om van hogerhand bevestigd te worden in de rol die je als ouder moet vervullen. Je zult als ouder regelmatig grenzen moeten stellen. Dat is niet leuk en het kan dan helpen dat je bent opgegroeid met het beeld dat kinderen nou eenmaal gehoorzaam moeten zijn aan hun ouders. We vinden echter direct dat dit respect dat je als kind naar ouders zou moeten hebben alleen geldt in geval ouders dat respect verdienen (dus als ze goed en met liefde voor de kinderen zorgen).

Het was een boeiende avond.

”

“Het viel ons op dat jongeren hieraan toevoegen dat dit natuurlijk wederzijds moet zijn”

2. De tien-geboden wandeling

“Wandelend door de prachtige natuur was het niet moeilijk om in gesprek te komen. De tien geboden – de tien vrijheden. Waar gaan je gedachten bij uit als je hierover wilt praten? Aanvankelijk hadden we beiden een verschillende insteek. Zie je de 10 geboden als één geheel, of zijn er twee onderdelen. De een vond het eerste gebod het belangrijkste en het moeilijkst. Als je daaraan kunt voldoen kun je de andere geboden ook doen volgens haar. Zij zag de geboden meer in het grote geheel. b.v. stelen, nou dat doe je niet zo gauw. Of, als je denkt aan de ramp in Bangladesh, dan ga je daar wel verder over nadenken. Stelen wij van deze mensen door goedkope kleding te kopen.

De ander zag de geboden als twee delen: het eerste deel had meer betrekking op je relatie met God en het tweede deel had meer betrekking op je eigen doen en laten, je eigen verantwoordelijkheid: hoe ga je met elkaar om. Zo vond zij het gebod: niet doden en geen vals getuigenis spreken erg moeilijk. Hier praten we verder over door en dan komen we toch op èèn lijn. ge- verboden tegenover vrijheden. En hoe ga je met God om. Wat merken anderen daarvan, wat straalt jezelf uit? Wat betekent het geloof voor je. Hoe ga je als gemeente met elkaar om en met je geloof? Zorgen we echt voor elkaar? m.i. merk je daar niet zo veel van helaas. Als mensen je negeren, niet naar je omkijken is dat m.i. een vorm van “doodslaan” (wel een groot woord). Als er een breuk komt in een relatie met vrienden, voel je je soms onmachtig om dit op te lossen. Laat je het dan maar zo? Laten we deze dingen gebeuren in de gemeente? Het kerkgaan lijkt teveel op een gewoonte, een sleur misschien? En het geloof met elkaar delen komt er niet veel van, het is teveel een one-man show. Veel vragen waar we niet zomaar een antwoord op hebben. We spreken over ons persoonlijk Bijbel lezen, ons persoonlijk gebed. Maar blijkbaar is het moeilijk om daar echt met elkaar over te praten. Waar die verlegenheid vandaan komt, weten we niet. Hoort het bij deze kerk/streek of is het een algemene oppervlakkigheid? Wij zouden daar wel verandering in willen zien. Het gesprek riep weer veel nieuwe vragen op. Het was goed er zo samen over te praten. Wat ons betreft voor herhaling vatbaar.

”

“De ander zag de geboden als twee delen: je relatie met God en je eigen doen en laten”

